

Bemærkninger til hver enkelt af Ændringsforslagene, men jeg tager dem samlede og giver, om jeg saa maa sige, en kort Oversigt over, hvordan Stillingen dels har været og dels vil blive herefter. Vi have paa Finanslovsforslaget i de senere Aar haft en Bevilling til Planteavlens Fremme, en Bevilling, der i Fjor blev forhøjet med et Beløb paa 15,000 Kr., saa at den kom op paa 50,000 Kr. Denne Bevilling foreslaas det nu at forhøje med yderligere 50,000 Kr., og naar dette Forslag nu foreligger, er det i Kraft af en Indstilling fra et Udvalg, der — som det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt — af Landbrugsministeren er blevet nedsat allerede i Fjor med den Opgave at finde en Form for Samarbejde mellem Landboforeninger og Husmandsforeninger angaaende de Bevillinger, der saavel paa Planteavlens specielle Omraade som ogsaa med Hensyn til Fremme af Husmandsbrug og Husmandsrejser osv. i de senere Aar have været paa Finansloven, for derved at finde en Løsning af det ret vanskelige og her i Tinget meget omdebatterede Spørgsmaal, enten disse Bevillinger skulle administreres af Landboforeningerne eller af Husmandsforeningerne, eller eventuelt — som det har været Landbrugsministerens, og jeg tror ogsaa at kunne sige Flertallets, Ønske her i Tinget — ved en Samvirken af Husmandsforeningerne og Landboforeningerne.

Dette Udvalg, som har bestaaet af Repræsentanter for begge de nævnte Foreninger under Forsæde af en af Landbrugsministeren udnævnt Formand, har afgivet en Betænkning, som findes aftrykt i de Bilag, som ærede Medlemmer selvfølgelig have læst med stor Interesse. Ærede Medlemmer ville deraf have set, at der ikke opnaaedes Enighed mellem de to Parters Repræsentanter, men som allerede nævnt have dog begge Parters Repræsentanter været enige om een Afgørelse, og det er den, jeg her først har nævnt: at den Bevilling til Planteavlens Fremme, der som nævnt var 50,000 Kr., skulde forhøjes med 50,000 Kr., altsaa til 100,000 Kr. Jeg nævner da først det, hvorom der i det nedsatte Udvalg har været Enighed, altsaa denne Forhøjelse til 100,000 Kr. Mening er, at herefter skulle saavel Landboforeningerne som Husmandsforeningerne have Adgang til at Ministeriet at faa tildeelt Understøttelse til Planteavlens Fremme af denne Konto paa 100,000 Kr. Det er maaske ikke unødvendigt at gøre opmærksom paa, at medens Udvalget egentlig havde ønsket, at denne Bevilling skulde

være kalkulatorisk, saa at begge Parter altid kunde faa lige saa stort et Beløb, som de selv anvendte, gaar Ændringsforslaget her ikke saa vidt. Det udstrækkes ikke til at være et kalkulatorisk Beløb. Det er kun et Beløb paa 100,000 Kr., men der er selvfølgelig den Betingelse knyttet dertil, at de paagældende Foreninger selv anvende et lignende Beløb som det, de faa af Statskassen, og kun naar de 100,000 Kr. ikke strække til, ville de blive nødt til at nøjes med et mindre Beløb end det, de selv have givet. Naar den højtærede Landbrugsminister har ment, at der var Grund til at sætte 100,000 Kr. som Maksimum, er der kortelig i den Skrivelse, hvormed Ændringsforslagene ere motive-rede, gjort opmærksom paa, at Landbrugsministeren har under Overvejelse at udarbejde et Forslag til Lov angaaende Understøttelse til Planteavlens Fremme. Ministeren har da ment, at vi indtil da hellere maatte blive staaende ved en fast Sum.

Disse Beløb, som ville være at uddele til saavel Landboforeninger som Husmandsforeninger, ville som hidtil være at yde til lokale Markforsøg, Forevisningsmarker, Præmiering af hele Markbrug og Dele deraf, Planteavlstudstillinger, Ansættelse af Plantører og andre Konsulenter vedrørende Planteavl, Analyser osv. Det er yderligere føjet til, at Ministeren skal kunne give Tilladelse til, at Tilskuddet bliver anvendt ogsaa til Fremme af andre dermed beslægtede Formaal. I øvrigt er det en Selvfølge, at der som hidtil af Ministeren vil være at fastsætte de nærmere Regler for, hvordan Beløbet skal anvendes, og at det, som nævnt, er saaledes, at Tilskuddet ikke til nogen Forening maa overstige det, Foreningen selv har anvendt. Om dette Spørgsmaal er der altsaa ikke, saa vidt jeg har forstaaet, nogen Uenighed indenfor det nedsatte Udvalg. Jeg vil derfor haabe, at der herved maa fremkomme en tilfredsstillende Ordning ogsaa for Planteavlens Vedkommende, for saa vidt den maatte medføre, at der fra de nævnte Foreningers Side maa blive anvendt mere paa Planteavlens. Skulde det saa ogsaa medføre, at der bliver anvendt noget mindre f. Eks. til Præmier ved Dyrskuer, tror jeg ikke, nogen her vil anse det for at være til Skade.

Jeg gaar dernæst over til det næste Afsnit, det, hvorom der ikke i det nedsatte Udvalg er opnaaet Enighed. Det angaar Administrationen af Bevillingen til Præmier for ypperlig Dyrkning af Hus-